

ἄρχιμ. Σαράντη Σαράντου, ἑφημερίου Ι.Ν.Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου

*Ἡ προβληματική γύρω ἀπό τήν ὁμοφυλοφιλία.
Ἡ παιδαγωγική τῶν γονέων πρὸς ἀποφυγή τῆς ὁμοφυλοφιλίας*

Μέ διάφορες τηλεοπτικές ἐκπομπές ἐπιχειρεῖται τὰ τελευταῖα πέντε- δέκα χρόνια νά ἰσοπεδωθεῖ κάθε ἡθικό κριτήριο κυρίως στήν πατρίδα μας, ἀλλά καί γενικά στήν παγκοσμιοποιούμενη παγκόσμια κοινότητα. Ἐντονα προβάλλονται τύποι ὁμοφυλοφίλων ὡς δυναμικές κοινωνικές προσωπικότητες, πού μποροῦν νά ἀποτελέσουν πρότυπα πρὸς μίμηση ἀπελευθερωμένων ἀνθρώπων καί καταξιωμένων σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα ζωῆς.

Οἱ τηλεοπτικές δημοσιογραφικές κάμερες ἔχουν στραφεῖ ἄπειρες φορές τόσο στόν πρόεδρο τῶν ὁμοφυλοφίλων, ὅσο καί στά διαφημιζόμενα μέλη τοῦ νεοσύστατου συλλόγου καί φυσικά στίς δραστηριότητές τους. Ἰπενδυμίζουμε πολύ συνοπτικά ὅτι πασχίζουν νά μᾶς περάσουν τό μήνυμα ὅτι αὐτοί εἶναι οἱ ὑγιέστεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ ὅσοι δέν ἀνήκουν στό κλάμπ τό δικό τους εἶναι οἱ ἀσθενεῖς.

Πρό τετραετίας περίπου παρακολούθησα μία τηλεοπτική συζήτηση. Βασικός προσκεκλημένος ἦταν ἓνας ταλαίπωρος ὁμοφυλόφιλος, ὁ ὁποῖος, ὅπως εὐκολα καταλάβαινε ὁ μέσος τηλεθεατής, εἶχε δελεασθεῖ ἀπό τή διοργανώτρια τῆς τηλεσυζήτησης μέ τήν ὑπόσχεση χρηματικῆς ὑποστήριξης. Στό τραπέζι μετεῖχαν τέσσερις - πέντε ἐπιφανεῖς μορφωμένες κυρίες, λογιῶ ἐπιπέδου, πού ὑπέβαλαν ἐπίμονα στόν ὁμοφυλόφιλο ἐρωτήσεις μέ τίς ὁποῖες ἐπεδίωκαν νά ἐκμαιεύσουν τήν ἀπάντηση, ὅτι ἡ ἐλληνική κοινωνία ἦταν καί εἶναι ρατσιστική, δέ δέχεται τήν ἐλεύθερη σεξουαλική ἐπιλογή τους καί ἐπιτέλους θά πρέπει ἡ ἐλληνική κοινωνία τώρα πιά νά ἐκσυγχρονισθεῖ καί νά ἀποδέχεται καί τήν ὁμοφυλοφιλία καί τούς ὁμοφυλόφιλους. Ἀπό τίς αὐθόρμητες καί εἰλικρινεῖς ἀπαντήσεις τοῦ ταλαίπωρου τηλεοπτικοῦ - καί μή δασκαλεμένου ὅπως φαινόταν - δύματος δέν ἐξαγόταν τό συμπέρασμα πού ἐπεδίωκαν οἱ ἐπιφανεῖς διοργανωτές - ψυχαναλυτές τοῦ δύματος. Τό μόνο πού ἐνδιέφερε τό θῦμα ἦταν νά προκαλέσει τόν οἶκτο τῶν τηλεθεατῶν καί νά ἀποσπάσει κάποια βοηθήματα, ἐφόσον προερχόταν ἀπό τήν τάξη τῶν ἀπόρων.

Παρά ταῦτα ἡ μάνατζερ τῆς ἐκπομπῆς ἀνακοίνωσε μέ ἐνθουσιασμό ἐφέβου, ὅτι ἡ ἐλληνική κοινωνία θά πρέπει νά ἀνοίξει τούς ὀρίζοντές της καί νά γίνε φιλανθρωπότερη στούς ὁμοφυλόφιλους. Αὐτό τό συμπέραμα ὅμως καθόλου δέν ἔβγαινε ἀπό τήν προηγηθεῖσα συζήτηση, ἀφοῦ τό μόνο πού ἐνδιέφερε τό βασικό πρόσωπο τοῦ ὁμοφυλόφιλου ἦταν ἡ οικονομική βοήθεια καί ὄχι ἡ συμμετοχή του σέ ἐξαγωγή συμπερασμάτων.

Αυτή η νοοτροπία της διαφήμισης της ομοφυλοφιλίας συνδυάζεται και ταυτίζεται με την ανενόχλητη διακίνηση των ναρκωτικών, με την προώθηση των πορνοπεριοδικών και πορνοταινιών, με τον ἀφελληνισμό της Παιδείας μας και τον εὐτελισμό της γλώσσας μας, της Ἑλληνικής σημαίας και των ἐθνικῶν ἐορτῶν μας, με την πυρετώδη μέριμνα για την ἀναβίωση της εἰδωλολατρίας με τούς Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες και με τό συστηματικό σπάσιμο ὄλων των ἀξιῶν της ζωῆς στήν Ἑλλάδα και εὐρύτερα, των ἀξιῶν πού ἔχουν δομηθεῖ πάνω στά Θεανθρώπινα βιώματα πού διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας. Ὁ στῦλος και τό ἐδραῖωμα της ἀληθείας, πού μόνο ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἐκφράζει, σχετικοποιοῦνται και παζαρεύονται ὑπό τά ὄμματα ὄλων των ἀνθρώπων της ὑφῆλίου, μέσα στίς πανθηρησκειακές "ἐκσυγχρονιστικές" συναντήσεις των δικῶν μας και των ξένων θρησκευτικῶν ἡγετῶν της Οἰκουμένης.

Οἱ ομοφυλόφιλοι στίς μέρες μας προβάλλονται, ἐνῶ ἔχουν προηγουμένως ἀλλοτριωθεῖ πνευματικά. Ἡ ἀλαζονία ἀποτελεῖ και τό βασικότερο κίνητρο για νά προβάλουν την ομοφυλοφιλία τους. **"Κύριος ὁμως ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται"** μᾶς λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Γιαυτό και δέν μποροῦν νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό φοβερό αὐτό πάθος, ἀφοῦ συνδυάζεται με την ὕβρη και κατ' οὐσίαν με την ἀμετανοησία.

Γιαυτό πάντοτε ἡ ομοφυλοφιλία ἐθεωρεῖτο ὡς διάστροφη ἐρωτική σχέση μεταξύ ἀτόμων πού ἀνήκουν στό ἴδιο φύλο, ὡς ψυχοπαθολογικό φαινόμενο με ἐπιπτώσεις σοβαρές πνευματικές, ψυχολογικές, κοινωνικές και βιολογικές- σωματικές. Μέχρι σήμερα και ἐνῶ γίνονται ἔρευνες ἀπό τούς εἰδικούς ὡστόσο δέν ἔχουν συμφωνήσει ὅτι εὐδύνονται οἱ γονιδιακοί παράγοντες γι' αὐτή τή διαστροφή. Καμία στατιστική ἐπίσης δέν εἶναι δυνατό νά μᾶς δώσει τά πραγματικά, ἔστω και κατά προσέγγιση ποσοστά τοῦ "τρίτου φύλου" μεταξύ των προηγμένων λαῶν. Οἱ φερόμενες πάντως στατιστικές μιλοῦν για ὑψηλά ποσοστά πού τεκμαίρονται και ἀπό τά ἀντίστοιχα οἰκογενειακά, ἀτομικά και κοινωνικά δράματα, πού σχετίζονται με την ομοφυλοφιλία.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ λοιπόν νά καταθέσουμε την ταπεινή ἐμπειρία μας και τίς παρατηρήσεις μας ἀπό τόν εὐαίσθητο ἱερό χωρο της ἱεράς ἐξομολογήσεως. Μέσα στήν ἱερότητα τοῦ Μυστηρίου ἡ Θεία Χάρη ἀκυρώνει τά ἀνήκουστα ἁμαρτήματα γενικῶς, και των ομοφυλόφιλων, και ὁ πνευματικός μαζί με τόν μετανοοῦντα συγχαίρει για την ἄκρα φιλανθρωπία τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. Νά γιατί ὁ ἐξομολόγος δέν καταβάλλεται μολονότι ἀκούει τά αἴσχιστα, γιατί εἰσπράττει και τή χαρά της ἀφέσεως πού δίνει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός διά τοῦ πνευματικοῦ στόν εἰλικρινῶς μετανοήσαντα. Ὁ Ἅγιος Συμεών Θεσσαλονίκης ὑποστηρίζει ὅτι ὅπως εἶναι πολύ εὐρύχωρο τό ράσο τοῦ ὀρθόδοξου ἱερέως, ἀπέραντα πιό εὐρύχωρη εἶναι ἡ καρδιά του και ὡς ἐξομολόγου, γιαυτό και πάρα πολλοί ἀπό τούς ομοφυλόφιλους ἐμπιστεύονται τόν ἱερέα και μόνο.

Για νά μπορέσουμε νά ἐρευνήσουμε σωστά τό μέγα πρόβλημα της ομοφυλοφιλίας, πρέπει πρώτιστα νά γνωρίζουμε τή φυσιολογία τοῦ ὑγιοῦς ἐρωτικῶς ἀνθρώπου-ζεύγους, κεχωρισμένου ἀπό την ομοφυλο-φιλία.

Τόσο ἡ Γένεση, ὅσο και οἱ Ἅγιοι Πατέρες πού ἐρμηνεύουν τή Γένεση με τό Φῶς της ἀκτίστου Χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλέπουν δύο σχέδια στήν προαιώνια βουλή τοῦ Θεοῦ σχετικά με τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. Και ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης και ὁ Μέγας

Βασίλειος στηριζόμενοι στην Παλαιά Διαθήκη βλέπουν με θαυμασμό την πρώτη βουλή του Θεού που ήθελε ο Άδάμ να ολοκληρωθεί ως τέλεια προσωπι-κότητα μόνος του, χωρίς Εύα, χωρίς σύντροφο. Μαζί του και ο Άγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος ἐγκωμιάζει την ἐλευθερία του Θεού και την ἄκρα συγκατάβασή Του, που όταν ἀντιλαμβάνεται τή μοναξιά του Ἀδάμ, ἐναλλάσσει τό σχεδιασμό του πλάσματός Του και δημιουργεί την Εύα ἐκ τῆς πλευρᾶς του ὡς σύντροφό του. Ὅμως ὁ ἀρχετυπικός σχεδιασμός του φιλανθρωποτάτου Θεοῦ Πατέρα δέν πῆγε χαμένος ἀλλά καταξιώθηκε πλήρως μέ τήν ἐκούσια ἐνανθρώπιση του δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι κάθε ἄνθρωπος ἔχει τό δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς δύο σχεδίων του Θεοῦ: Τό ἕνα ἀποτελεῖ τό συντροφικό τρόπο ζωῆς και τό ἄλλο, τόν κατά Χριστό και ἐν τῷ Χριστῷ παρθενικό τρόπο ζωῆς. Δόξα τῷ Θεῷ ἡ ἁγία Ὀρθοδοξία μας ἀγκαλιάζει και εὐλογεῖ τά ζευγάρια σ' ὅλες τους τίς δραστηριότητες, εὐλογεῖ και καταξιώνει ὅλους τους μοναχούς και τίς μοναχές που ἀγωνίζονται "ἐν τῷ Χριστῷ" γιά τήν ἐν ἀγάπῃ κοινωνία μαζί Του.

Ὁ ἐν Χριστῷ ἄγαμος ἢ ἡ ἐν Χριστῷ ἄγαμη παρθένος ἔχουν τήν εὐλογία και τό ἐκούσιο χάρισμα να ἀφιερώνουν ὅλη τή ζωή τους και ὅλα τά ἐρωτικά τους στό Χριστό. Γιαυτό εἶναι μακαριώτατοι ἄνθρωποι οἱ παρθένοι που ἀγαποῦν και φλέγονται γιά τό Χριστό και ὁ Χριστός ἀπαντᾷ μέ πλούσια και ὄλο πλουσιώτερη χάρη, ἀγάπη, εἰρήνη στίς καρδιές τους. Ἀντίστοιχη και ἀνάλογη χαρά, εἰρήνη και μακαριότητα ἀπολαμβάνουν τά ζευγάρια που ζοῦν κατά τό θέλημά Του. Μεγαλειώδης και ἀρχοντική εἶναι ἡ ἐν Θεῷ συζυγία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ὁποία ἐκφράζεται στίς ὑπέροχες, θεόπνευστες και καθολικές τρεῖς πρώτες εὐχές του Μυστηρίου του Γάμου οἱ ὁποῖες ἔχουν υἰοθετηθεῖ ἀπό τίς μυριάδες των ζευγαριῶν τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς τέλεια, μοναδικά και ἀναντικατάστατα χριστολειτουργικά ἀριστουργήματα του Ὀρθοδόξου Γάμου.

Μέσα σ' αὐτό τό μέγα κατά Παῦλο, και ὅλους τους Ἁγίους Μυστήριον του Γάμου ὁ σύζυγος ἀπολαμβάνει τήν ἀγάπη και τήν ἐκτίμηση τῆς συζύγου του, ὅπως και ἡ σύζυγος εἰσπράττει τήν φυσιαστική προσφορά ἀγάπης ἀπό τό σύζυγό της. Και οἱ δύο τους εὐλογημένοι μέ τίς εὐχές του ἀρραβῶνος και του Γάμου ζοῦν ὅλες τίς ποιότητες τῆς ἀγάπης, τῆς στοργῆς και τῆς προνοίας του Πατρός και του Υἱοῦ και του Ἁγίου Πνεύματος, μέ τίς πολλές πρεσβείες τῆς Κυρίας Θεοτόκου σύν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις. Σφραγίζονται οἱ δύο σύζυγοι μέ τήν ἄκτιστη Χάρη του Ἁγίου Πνεύματος εἰς σάρκα μίαν, δηλαδή ψυχική και σωματική κοινωνία ὁσημέραι κορυφούμενες. Μέσα σ' αὐτό τό εὐκρατο κλίμα ἀγάπης ἔρχονται τά παιδιά, καρποί - ἀπτές ἀτράνταχτες ἀποδείξεις τῆς ἀγάπης του Τριαδικοῦ Θεοῦ και τῆς ἀγάπης των συζύγων.

Εἶναι ἀπό τά πλέον αὐτονόητα, ὅτι ἡ ὑπακοή των δύο συζύγων στό θέλημα του Θεοῦ τους καθιστᾷ πολύ διακριτικούς και ὡς πρὸς τήν ἀγωγή τους πρὸς τά παιδιά και ὡς πρὸς τή συμπεριφορά των παιδιῶν πρὸς τους γονεῖς. Ἴσορροπία, εἰρήνη, χαρά, πληρότητα, δημιουργικότητα, και ὅλα τά ἄλλα τά καλά συνοδεύουν τήν κατά Χριστό ἁγία οἰκογένεια. Ὁ πατέρας και ἡ μητέρα καταξιώνονται πολλαπλᾶ ὡς γονεῖς. Οἱ ἀναπτυσσόμενες οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις τους ὀριμάζουν και τους ἐντοπίζουν στά ἄμεσα πολλά καθήκοντά τους ὡς γονέων, τά δέ παιδιά ἀναπνέουν τό ζεῖδωρο ὄξυγόνο τῆς ἀγάπης του Χριστοῦ, διά των τιμιῶν και ὑπάκουων γονέων τους. Τό πλούσιο ὄξυγόνο τῆς Ἀγάπης του Χριστοῦ τό μετασχηματίζουν τά παιδιά σέ ἰσορροπία, σέ φιλαδελφία και φιλοδεία, σέ ἐξελισσόμενη δημιουργικότητα και ἐν Χριστῷ κοινωνικότητα. Ποῦ χώρος γιά ομοφυλοφιλία στά παιδιά, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον

καί τά παιδιά καί οἱ γονεῖς ἔχουν τήν κραταιά Τριαδική Προστασία, τή δοκιμασμένη Σκέπη τῆς Παναγίας καί τή βοήθεια τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὅλα τά παραπάνω ἐπισφραγίζονται καί σταθεροποιῶνται μέ τό πρόγραμμα τῆς προσευχῆς, τῆς νηστείας καί τῆς τρυφῆς τῶν Ἁγίων Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ.

Γνωρίζουμε ὅμως ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη, τό θεόπνευστο βιβλίό τῆς Ἐκκλησίας μας καί δῆ ἀπό τή Γένεση, ὅτι τό πρῶτο ζεῦγος τῶν προτοπλάστων δέν κράτησε τήν ὑπακοή του στό Θεό, γι'αυτό καί ἀλλοτριώθηκε ὁλόκληρη ἡ ζωή τους, οἱ ἀναμεταξύ τους σχέσεις καί ὄλο τό φάσμα τῆς τεκνογονίας τους.

Ἄπειρα προβλήματα σχέσεων σ' ὅλα τά επίπεδα παρακολουθοῦν ἀπό τότε καί ὅλους τούς μεταπτωτικούς ἀπογόνους τους. Μοναδική θεραπεία βρίσκεται καί ἐπιτυγχάνεται μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος χριστοποιεῖ καί θεανθρωποποιεῖ τόν ἀνδρισμό τοῦ συζύγου καί τήν πατρότητά του, τή δηλυκότητα τῆς συζύγου καί τή μητρότητά της, τίς σχέσεις τους μέ τά παιδιά τους καί μέ ὅλη τήν ὑπόλοιπη ἐν Χριστῷ ἀδελφότητα τῶν Ἁγίων τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς εὐρύτερης κοινωνίας. Χαρισματικά ἀλληλοπεριχωρεῖται ἡ κατ' οἶκον Ἐκκλησία μέ τήν εὐρύτερη Καθολική Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Τί γίνεται ὅταν ἡ οἰκογένεια εἶναι μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία, τή ζωή της, τά Μυστήριά της; Μιά διακριτή νοσηρή παθογένεια ἐπιβαρύνει ὅλες τίς σχέσεις πού μποροῦν νά πάρουν τά παρακάτω πιθανά σχήματα:

Ὅταν ἡ οἰκογένεια εἶναι ὀριστικά διασπασμένη, ὅλα λειτουρ-γοῦν ἀνάποδα, διάστροφα. Οἱ ὑπεραυξημένες φροντίδες τοῦ ἑνός ἐκ τῶν δύο γονέων πού ἔχει τήν ἀποκλειστική εὐθύνη τοῦ ἑνός ἢ περισσοτέρων παιδιῶν δημιουργοῦν τέτοιο ἄγχος καί τέτοια ἀνασφάλεια πού περνάει καί στά παιδιά. Ὁ χωρισμένος πατέρας ἢ πῖο πολύ ἢ καταπικραμένη χωρισμένη μητέρα θά περάσουν στήν ἀνατροφή τοῦ ἀγοριοῦ ἢ τοῦ κοριτσιοῦ τήν ὑποτίμηση τοῦ ἀπουσιάζοντος συζύγου μέ συνέπειες κρίσιμες γιά ὅλη τή συγκρότηση τοῦ νέου παιδιοῦ. Οἱ συνέπειες δέν μποροῦν νά μὴν ἐπηρεάσουν καί τήν ἐρωτική καί σεξουαλική συμπεριφορά, τήν ὁποία ἢ θά καταστείλουν ἐπικίνδυνα ἢ θά διεγείρουν ἐπικίνδυνα.

Εἶναι πιθανή ἡ προσκόλλησις τοῦ μισοαπροστάτευτου ἀγχωμένου παιδιοῦ τῶν χωρισμένων σέ ἐξωοικογενειακούς καλοθελητές, πού μέσῳ τοῦ συναισθηματισμοῦ μποροῦν νά προσεταιρισθοῦν τήν ἀγάπη του καί νά τό ὀδηγήσουν στούς δικούς τους ποταπούς σκοπούς. Ὁ ἄδικος πατέρας βεβαρυμένος καί μέ τό ἐξωσυζυγικό μόλυσμα φορτώνει πάνω στά παιδιά του τά παράπονά του καί τά ἀπωθημένα του, διχάζοντας τά παιδιά. Ἡ ἀδικημένη χωρισμένη σύζυγος, διαλυμένη ἀπό τίς πιέσεις καί τό κρυφό μόλυσμα ἑνός παράνομου δεσμοῦ βγάζει πάνω στά παιδιά τά δικά της ἀπωθημένα, γεμίζοντας τά παιδιά μέ τίς καμουφλαρισμένες κακίες της καί διχάζοντας ἀνιάτα τίς τρυφερές νεανικές προσωπικότητες. Χωρίς βάσεις καί μέ καταθρυμματισμένο τό θεσμικό οικογενειακό περιβάλλον, ζώντας σ' ἕνα ἰδεολογικό χάος τά παιδιά εἶναι ἀνά πᾶσα στιγμή εὐκόλλη λεία τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν καί ὁποιοῦδήποτε πού πουλάει σέ ὁποιαδήποτε τιμῇ ἀγάπη, στοργή, ἐνδιαφέρον καί τά σχετικά. Ἐν τῷ μεταξύ εὐκαίρως ἀκαίρως ἢ αἰσχροῦ τηλεόραση διδάσκει στά παιδιά ὅτι μαγικά εἶναι νά δοκιμάσεις καί λίγη "μαύρη", λίγη "ἄσπρη" καί νά ἀποκτήσεις "πολλαπλές ἐμπειρίες" μέσα ἀπό διάφορες σεξουαλικές ἐπαφές, τά ὁποῖα μέ τή θέλησή σου μπορεῖς - κατὰ τούς ἐπιτηδεῖους - ὁποτεδήποτε νά σταματήσεις. Ἢδη ὅμως ἔχει σφίχταγκαλιασθεῖ ἢ ὡς ἄνω παρανομία μέ τήν ἀλαζονία, πού

φράζουν όριστικά τό δρόμο τής έπιστροφής στην κάθαρση και στην άληθινή αποκατάσταση τών χαμένων εύκαιριών.

Οί διογκωμένοι έγωϊσμοί και τών δύο συζύγων, ως κληρονομικοί, μεταβιβάζονται στά παιδιά μαζί μέ όλο τό πλέγμα τών παραπάνω ψυχολογικών τραυμάτων πού προκαλούν οί διαξιφισμοί τών αντιπαρατιθεμένων συζύγων, πού ζητοϋν άναγνώριση στή συνείδηδη τών παιδιών τους μονομερώς.

2. Στίς περιπτώσεις τών συμβατικών γάμων τά πράγματα δέν είναι καλύτερα. Έξωτερικά μπορεί νά ύπάρχει μιά βιτρίνα καταπληκτική, όταν μάθει όμως τά ένδότερα κανείς έκπλήσεται από τά άπίστευτα προβλήματα. Άφάνταστη σκληρότητα από τόν ένα σύζυγο προς τόν άλλο και συνειδητή ή άσυνειδητη άκύρωση του ρόλου του άλλου συζύγου.

Στήν περίπτωση αυτή τών συμβατικών, αλλά μή διαλυμένων γάμων παρατηρούμε δύο σενάρια. Κατά τήν ταπεινή μας έκτίμηση, χωρίς νά μιλουμε μέ άπόλυτη στατιστική βεβαιότητα, οί αυταρχικές μητέρες είναι περισσότερες από τούς αυταρχικούς πατέρες. Η μητέρα μέ τήν έντονη προσωπικότητα - πού τίς πιό πολλές φορές ίσοδυναμεί μέ τόν άνυπόταχτο έγωϊσμό - έπισκιαζει τήν αυθεντικότητα του πατέρα, τήν όποία και συστηματικά ύποβαθμίζει στις συνειδήσεις τών παιδιών. Έπομένως τό αγόρι ή τά αγόρια τής οικογένειας δέν έχουν τήν εικόνα του αυθεντικού πατέρα προς τό αρχέτυπο του όποιου θά οικοδομήσουν και τή δική τους άνδρική προσωπικότητα. Αν μάλιστα και έξ αντικειμένου ό πατέρας είναι από τή φύση του αδύνατη και ύποτονική προσωπικότητα, σχεδόν άνύπαρκτη, τότε τά πράγματα είναι πιό δύσκολα τόσο για τά αγόρια πολύ περισσότερο, όσο και για τά κορίτσια πού ένδέχεται νά τραποϋν και αυτά προς τήν ομοφυλοφιλία, άφου και τό γυναικειό μοντέλο πάσχει ως υπερτονικό και ύπερδραστήριο και τό άνδρικό ως άνίσχυρο στή διακυβέρνηση τής οικογένειάς του. Άς μή λησμονήσουμε έδω τή θέση, στην όποία θέλει ό Άποστολος Παϋλος νά βρísκεται ό άνδρας. Στήν προς Έφεσίους Έπιστολή του λέγει ότι "**ό άνήρ έστι κεφαλή τής γυναικός, καθώς και ό Χριστός έστι κεφαλή τής Έκκλησίας**". Αυτή ή θέση δέ δηλώνει αξιολογική άνωτερότητα προς τή σύντροφό του, αλλά τήν ιδιαίτερη ικανότητα νά διευθετεί μέ διάκριση και σωφροσύνη τά του έαυτου του και τά του οίκου του μέ τή Χάρη του Θεανδρικού αρχετύπου για όλους τούς άνδρες, του Χριστου. Τό όντως άνδρώδες έν Χριστώ φρόνημα βρísκεται άλλωστε στή φυσιαστική προσφορά του συζύγου για τή σύζυγό του και κατ' επέκταση για τήν οικογένειά του.

Όταν ύπάρχει παράλυση στον πρώτο τής οικογένειας παραλούν και τά ψυχοδυναμικά τών παιδιών, αλλά και γενικότερα όλες οί επιλογές τους. Άπεγνωσμένα έπιζητοϋν άλλα πρότυπα για νά δομήσουν τήν προσωπικότητά τους. Ένδόμυχα, ύποσυνείδητα κάνουν χρόνια και χρόνια τίς συγκρίσεις τους ανάμεσα στους δύο γονείς τους. Έφόσον τελικά άπαξιώνεται μέσα τους τό πρόσωπο του πατέρα, επόμενο είναι τά αγόρια νά μή θέλουν νά αγωνισθοϋν για τή συγκρότηση άνδρώδους προσωπικότητας. Προτιμοϋν τήν επόμενη επιλογή, έφ' όσον τό γυναικειό πρότυπο τής μητέρας φαίνεται ικανότερο. Άλλά και ή διαμορφούμενη γυναικεία ψυχολογία τών κοριτσιών ένδίδεται στην ήσωνα - στή μικρότερη - προσπάθεια και όχι στην πορεία για κατάκτηση του όντως καταξιωμένου αυθεντικού συντροφικού γυναικειού ρόλου, αλλά του ομοφυλοφιλικού.

3.Τό δεύτερο σενάριο πού σχετίζεται μέ τό συμβατικό γάμο θέλει τόν πατέρα σκληρό καί αὐταρχικό. Καί στήν περίπτωση αὐτή ἐνδέχεται τά ἀγόρια τῆς οἰκογένειας νά ἀντιδράσουν, νά μισήσουν ἐσωτερικά τόν πατέρα καί τήν πατρική αὐθεντία καί νά δημιουργήσουν μέσα τους ἄλλα πρότυπα, ἀντίθετα τοῦ συγκεκριμένου ἀνδρικοῦ προσώπου τοῦ πατέρα τους, πρὸς τόν ὁποῖο δέν ἔχουν τή δέουσα ἐκτίμηση. Γιαυτό καί ρέπουν πρὸς τά μὴ ἀνδρικά πρότυπα, ἀλλά τά γυναικεῖα. Παραπλήσια μποροῦν νά ἀντιδράσουν καί τά κορίτσια τῆς παραπάνω οἰκογένειας. Μή ἀντέχοντας τή σκληρή καί ἄδικη συμπεριφορά τοῦ πατέρα, ἐκδικούμενες ἐσωτερικά καί διάστροφα τον ὑπερβολικό σέ αὐστηρότητα πατέρα, ἐπιλέγουν αὐτόν τόν ομοφυλοφιλικό τρόπο ζωῆς, γιά νά ἐλαχιστοποιηθοῦν οἱ πιθανότητες ἐξάρτησής τους ἀπό ἓνα πιθανῶς παρόμοιο σκληρό καί ἄδικο σύντροφο σάν τόν πατέρα τους. Ἡ ομοφυλοφιλική σχέση μέ γυναῖκες δημιουργεῖ μιά μεϊζονα ψευτοασφάλεια ἀπό τήν ἐνδεχόμενη περιπέτεια σχέσεως μέ ἓναν ἄνδρα σκληρό καί ἄδικο.

Φτηνό ψυχολογικό βόλεμα ἐπομένως κατανατᾶ ἀρχικά ἡ ομοφυλο-φιλία, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται σέ ἀντίστοιχη ομοφυλοφιλική σεξουαλική ἐπιλογή, κατ' ἀρχή μέ ἓνα ἄτομο τοῦ ἰδίου φύλου καί μετέπειτα μέ πολλά ἄλλα, ἀφοῦ δέν εἶναι δυνατό μιά διάστροφη σχέση νά ικανοποιήσει καί νά ἰσορροπήσει τή διαμορφούμενη προσωπικότητα τοῦ ἀγοριοῦ ἢ τοῦ κοριτσιοῦ, ἀλλά ἀνοίγει κάποια στιγμή ὁ δρόμος γιά πολλαπλές ἐρωτικές ομοφυλοφιλικές ἐμπειρίες.

4. Ἔχουμε ἐπίσης παρατηρήσει, ὅτι σοβαρά σαρκικά ἁμαρτήματα τῶν γονέων ὡς καί ἐκτρώσεις, μποροῦν νά μολύνουν ὅλο τό οἰκογενειακό περιβάλλον σέ τέτοιο βαθμό, ὥστε νά προκαλέσουν τήν ἄρση τῆς Θείας Χάριτος καί ἀπό τά παιδιά καί νά ὀδηγηθοῦν σέ δαιδαλώδεις ἀλλοτριωμένους τρόπους ζωῆς, ἀνάμεσα στούς ὁποίους πρωτεύουσα θέση κατέχει ἡ ομοφυλοφιλία. Στήν πραγματικότητα συμβαίνει οἱ γονεῖς νά ἀπομακρύνονται ἀπό τή Θεία Χάρη καί συμπαρασύρουν καί τά παιδιά τους στήν καταστροφή. Τά παιδιά μιάς τέτοιας οἰκογένειας ἐνδέχεται νά μὴ μποροῦν ἐπακριβῶς νά ἀποκρυπτογραφήσουν τίς κρυφές σοβαρές πτώσεις τῶν γονέων τους, ὅμως εἰσπράττουν διαισθητικά τήν πνευματική τους κατάσταση. Ὁ γέροντας Πορφύριος ἔλεγε ὅτι στά πνευματικά ζητήματα ἰσχύει ἡ ἀρχή τῶν συγκοινωνούντων δοχείων. Ἄμεση ἢ πάντως ἔμμεση εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν γονέων στά παιδιά τους. Δόγμα ὡς γνωστό, τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ ἐνότητα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Συμβαίνουν ἔτσι πολλές ἀλληλοεξαρτήσεις πνευματικές, ψυχολογικές, συναισθηματικές, κοινωνικές μεταξύ μας, ὥστε νά μὴ μποροῦμε νά ζήσουμε μόνοι μας, κλεισμένοι ὀριστικά στήν αὐτονομία μας. Εἰδικότερα πολλές μητέρες μετά ἀπό μιά ἢ καί ἄλλες ἐκτρώσεις βγάζουν πολλές ἐνοχές. Ἐκδηλώνονται μέσα στήν οἰκογένεια μέ πολλά νεῦρα καί μέ πολύ ἄγχος, τό ὁποῖο σκοτώνει ψυχολογικά τά παιδιά, τά ἐγκλωβίζει μέσα στήν καταθλιπτική ἀτμόσφαιρα πού διαχέεται ἀπό τήν ψυχολογία τῆς μητέρας πρὸς ὅλο τό οἰκογενειακό περιβάλλον. Αὐτό τό καταθλιπτικό περιβάλλον μπορεῖ νά γίνει αἰτία ἀπομάκρυνσης τῶν παιδιῶν ἀπό τήν πατρική ἐστία καί τή μητρική φροντίδα καί προστασία, ἀφοῦ ἡ μητέρα εἶναι παροπλισμένη ἀπό τά ἐγκλήματα πού μέ τή θέλησή της ἐπέβαλε στό σπλάγχο της ἢ στό σπλάχνα της. Ἡ ἴδια ἡ μητέρα γίνεται δῆμιος τῶν ἐμβρύων πού ἔχει μέσα της, ἡ ἴδια ἡ μητέρα δέν μπορεῖ νά ἀποφύγει τήν ψυχολογική τυραννία τῶν ὑπολοίπων παιδιῶν της, ἢ ἀκόμη καί τόν ψυχικό θάνατο, τήν ἐμπλοκή τους στά κυκλώματα τῆς καταστροφῆς, τοῦ λευκοῦ θανάτου καί τῆς ομοφυλοφιλίας. Ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ μητέρα δέ διαθέτει ἡθικούς φραγμούς καί δέν ἔχει ἀντιστάσεις καί ἀναστολές πρὸς τό ἐγκλημα, πῶς στή συνέχεια θά ἔχουν καί τά παιδιά; Ὅταν

μάλιστα τά παιδιά διαπιστώνουν, ὅτι καί ὁ πατέρας τους ἦταν συνεργός στά σκοτεινά ἔργα τῆς μητέρας, τότε χωρίς πολλές διανοητικές διαδικασίες, συνοπικά, διαισθάνονται περισσότερη ἀνασφάλεια καί ἀβεβαιότητα. Οἱ συμβουλές εἶναι ἀνεπαρκέστατες γιά νά κρατήσουν τά παιδιά κοντά στους γονεῖς. Ἄλλος ... πλέον ἀναλαμβάνει τήν καθοδήγησή τους φυσικά σέ δρόμους ἀντίστοιχους μέ τίς ἐπιλογές τῶν γονέων τους.

Συμπεράσματα

Ἐφ' ὅσον ἔτσι ἔχουν τά πράγματα γι' αὐτό τό τόσο σοβαρό θέμα, πού εἶναι θέμα ὀλόκληρης τῆς ζωῆς - τῆς παρουσίας μέ προεκτάσεις πρὸς τή μέλλουσα καί αἰώνια ζωή - χρειάζεται νά τό ἀντιμετωπίσουμε μέ φόβο Θεοῦ, μέ πολλή διάκριση, νηφαλιότητα καί ὀρθόδοξη ἀσκητική νηπτική ἐργασία.

Πρέπει νά φοβηθοῦμε μήπως κάποια ἀπό τίς ἀναφερθεῖσες αἰτίες ἢ ἄλλος παράγοντας ἐσωτερικός - ψυχολογικός-πνευματικός ἢ ἐξωτε-ρικός παρεισφύσει καί παραπλανήσει κάποιο παιδί μας - ὑπό τήν εὐρεῖα ἔννοια του ὅρου παιδί - πρὸς αὐτή τήν ἀλλοτρίωση τοῦ φύλου πού τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατρός καί ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας μου μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν δεκαπέντε ἐτῶν δέ μέ ἄφηγε νά μπαίνω στό ἱερό βῆμα ὡς παπαδάκι - καί τό εἶχα καῦμό γιά πολύ καιρό - γιατί εἶχε διαπιστώσει ὅτι ἓνας ἐκ τῶν ἱερέων τῆς ἐνορίας μας ἦταν προκλητικός ὁμοφυλόφιλος, ἀλλά ἐγώ δέν τό καταλάβαινα. Ἡ συχωρεμένη ἡ μητέρα μου, στήν ἴδια ἡλικία διέσχισε μιᾶ μεγάλη ἀπόσταση μέσα στόν Πειραιᾶ μέ τίς παντόφλες γιατί ἀργοῦσα πολύ νά ἐπιστρέψω στό σπίτι. Ἦξερε ὅτι εἶχα πάει νά ἐξομολογηθῶ γιά πρώτη φορά στό κτίριο τῆς Ζωῆς, παραμονές Χριστουγέννων, ἀνησύχησε γιατί πολύ καθυστεροῦσα καί κατέφθασε νά διαπιστώσει ἰδίους ὄμμασι διακατεχόμενη ἀπό τό συγκεκριμένο λογισμό - φόβο, τί συμβαίνει; Ἐφυγε ἡσυχῇ ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι δέν ἐλόχευε κανέναν τέτοιο κίνδυνος μέσα σ' αὐτό τό ἐκκλησιαστικό περιβάλλον τῶν πολλῶν συνομηλικῶν μου πού περιμέναμε νά ἐξομολογηθοῦμε.

Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ἂν ἐκλείψουν οἱ γενεσιουργοί παράγοντες τῆς ομοφυλοφιλίας, θά ἐκλείψει καί ἡ παθογένειά της. Εἶναι ὅμως δύσκολο νά ἐκλείψουν οἱ παράγοντες γιατί εἶναι ἀπίστευτη ἡ σκληρότητα καί ἡ φιλαυτία τῶν γονέων πού ὡς ἐπί τό πλεῖστον εὐνοοῦν τίς συνθηκες ἀνάπτυξης τῆς ομοφυλοφιλίας. Ὑπάρχουν γονεῖς πού ξελογιάζονται ἀπό τό πάθος τῆς μοιχείας καί δέν ἐννοοῦν ὅτι καταστρέφουν τά παιδιά τους καί τά ὠθοῦν σέ περιθωριακούς δρόμους τῆς ζωῆς, ἐν οἷς καί τῆς ομοφυλοφιλίας. Ἰσχυρίζονται ὅτι τοῦς παρέχουν τά πάντα γιά τήν προκοπή τους, ἐκτός φυσικά ἀπό τήν πραγματική θερμή πατρική παρουσία καί προστασία. Σκληρές ἀπείρου δράματος παίζονται σέ πολλές οἰκογένειες, γιατί ὁ ἓνας ἢ ὁ ἄλλος ἢ καί οἱ δύο γονεῖς ἔχουν φτιάξει τή ζωή τους, ὅπως λένε οἱ ἴδιοι, τῶ ὄντι ὅμως τήν ἔχουν στηρίξει πάνω στά ἐρείπια τῶν διαλυμένων παιδιῶν τους. Εἶναι πάντως πνευματικά τεκμηριωμένο ὅτι, ὅταν ὑπάρχει μετάνοια στους ὑπεύθυνους γιά τά παραστρατήματα γονεῖς, τότε καί στά παιδιά ἔρχεται ἡ Χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ διόρθωση καί ἡ ἴαση τῶν παντοειδῶν παιδικῶν τραυμάτων. Στό ἱερό Μυστήριον τῆς ἱεραῆς ἐξομολογήσεως, πού τό ἀμέτρητο ἔλεος τοῦ

Τριαδικού Θεού μᾶς καταξίωσε νά διακονοῦμε, βλέπουμε νεκραναστάσεις καί ἀνάληψη σέ βαρεῖά τραυματισμένους ομοφυλοφίλους.

Ἡ ἐμπλοκή μέ τήν ομοφυλοφιλία, ὅποια ἀφετηρία κι ἂν ἔχει, δημιουργεῖ πολλές καταστάσεις καί ἐντός τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τοῦ πάσχοντος τοῦτο τό πάθος, ὅσο καί στό συγγενικό καί οἰκογενειακό του περιβάλλον, ὅσο καί στήν κοινωνία γενικότερα. Γιαυτό καί θά πρέπει νά γίνονται καί διακριτικές διαμαρτυρίες τεκμηριωμένες πρός τά κανάλια γιά νά σταματήσει ἡ διαφήμιση τῆς ομοφυλοφιλίας ὡς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς τοῦ σεξουαλικοῦ τρόπου ζωῆς, γιατί δέν εἶναι αὐτή ἡ ἀλήθεια.

Πρέπει νά συνειδητοποιηθεῖ ἀπό ὅλους μας ἡ μισανθρωπία τῆς Νέας ἐποχῆς, ἡ ὁποία πριμοδοτεῖ, ὅπως φαίνεται, τήν ομοφιλοφιλία γιά πολλούς καί διαφόρους εὐνόητους λόγους. Γιατί συστηματικά προωθεῖ τόν τύπο τοῦ παραγωγικοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δέν πρέπει νά εἶναι ἀπασχολημένος μέ οἰκογενειακές ὑποχρεώσεις - ἀφοῦ ἡ ομοφυλοφιλία ἄμεσα ἤ καί ἔμμεσα ἀποτρέπει τό γάμο καί φυσικά τούς περισπασμούς ἀπό τό ἐπάγγελμα. Θά πρέπει νά θυμηθοῦμε ἀκόμη ὅτι στή συνθήκη τοῦ Ἄμστερνταμ τά κράτη μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως συμφώνησαν ὅτι θά πρέπει νά ὑπάρχει σεβασμός στίς σεξουαλικές ιδιαιτερότητες. Ἐτσι συμπληρώνεται ἡ "ὑβρις" τοῦ ἀλαζονικοῦ οὐμανιστῆ Εὐρωπαίου, τοῦ παιδαγωγημένου μέ τό πρωτεῖο τῆς ψευδωνύμου γνώσεως καί τό ἀλάδητο. Ἐσκινάει ἀπό τήν ἐπίμονη προσπάθεια τῆς δημιουργίας νέου ἀνθρώπου, χωρίς τή βουλή τοῦ Θεοῦ, μέ κλωνοποίηση ἢ ἄλλες ἔντονες παρεμβατικές τεχνικές, θέλει ἐλεύθερη ὀνοματοδοσία χωρίς Ἅγιο Βάπτισμα καί Χρῖσμα, πολιτικό Γάμο καί ὄχι θρησκευτικό, ἐνοποίηση παγκόσμια καί πανθρησκειακή κοινωνία καί θέσπιση ὡς θανάτου τοῦ ἐγκεφαλικοῦ θανάτου, γιά νά μπορέσει εὐκολότερα νά μετατραπῆ τό ἀνθρώπινο σῶμα σέ σοῦπερ μάρκετ ἀνθρωπίνων ὀργάνων καί τελικά νά παραδοθεῖ στήν πυρά. Ἡ καύση τῶν νεκρῶν θά εἶναι ὁ ἔσχατος θρίαμβος τῆς Νέας Ἐποχῆς, μετά τόν διά βίου πνευματικό θάνατο πού λανσάρεται διά τῆς ομοφυλοφιλίας.

Θά πρέπει παιδαγωγικῶς νά ξεχωρίσουμε τούς ομοφυλοφίλους ἢ τίς ομοφυλοφίλους πού δέν ἔχουν πέσει στή σαρκική ἁμαρτία καί ἐκείνους ἢ ἐκεῖνες πού ἔχουν "ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τά ταμποῦ τοῦ παρελθόντος" καί ἔχουν σαρκικές σχέσεις καί ἴσως προχωροῦν σέ μιά μοντέρνα συμβίωση ομοφυλοφίλων. Οἱ πρῶτοι δίνουν σκληρές μάχες γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τό δαίμονα τῆς ομοφυλοφιλίας πού προσπαθεῖ νά κατακτήσει μέ τούς αἰσχροτέρους λογισμούς τό νοῦ τοῦ ἀγωνιστῆ ομοφιλόφιλου καί στή συνέχεια νά μαυρίσει τήν ψυχή του μήπως καί καταφέρει νά γκρεμίσει τόν ἀγωνιζόμενο. Οἱ δεύτεροι πού ἔχουν ἰσοπεδωθεῖ ἀπό τή συγκατάθεση στή σαρκική ομοφυλοφιλική ἁμαρτία θά πρέπει νά ζητοῦν ἐμπόνως τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, νά ἐξομολογοῦνται συχνά καί μέ εἰλικρίνεια καί κάποια στιγμή θά τύχουν τοῦ Θεοῦ ἐλέους. Θά καταφέρουν, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, νά διαλύσουν "τάς μηχανάς τοῦ ἐχθροῦ" καί νά ἀποτινάξουν τή βδελυκτῆ σαρκική ομοφυλοφιλική ἁμαρτία καί νά ἀκυρώσουν τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου. Χρειάζεται ἡ συμπαράσταση τοῦ πνευματικοῦ πατέρα δίπλα τους, ἡ ἐν Χριστῶ καθοδήγησή τους μέχρι νά καταλάβουν ὅτι δέν εἶναι ἀδύνατη ἡ διόρθωση καί ἡ εὐδυσδρομηση ἀφοῦ "τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ".